

Хто надіявсь на святих...

Михайло Білецький

Навесні Степан трудився,
Гнат же в церкві все молився.
Як Степан лани орав,
Гнат Великдень відзначав.
Люди сіно йдуть косить,
Гнат своє: горілку пить!
— В чому річ? — питають Гната.
Відповів: — Зелені свята! —
Знову кличуть: — Справ гора! —
А у Гната знову свято:
День апостола Петра.
Ось і молотити час,
А у Гната свято: — Спас! —
І отак, вважай, весь рік
Все святкує чоловік.
А тепер у Гната горе —
Ні зернини у коморі:
Він надіявсь на святих,
А zostавсь ні в сих ні в тих!